

PÍSEŇ MOŘE | Song of the Sea

Pohádka / animovaný film
Irsko / Dánsko / Belgie / Lucembursko / Francie 2014
93 min.

Režie: Tomm Moore

Námět: Will Collins, Tomm Moore

Hudba: Bruno Coulais

V originálním znění: Brendan Gleeson, Fionnula Flanagan, David Rawle, Pat Shortt, Jon Kenny, Lisa Hannigan, Lucy O'Connell a další...

V českém znění: Markéta Irglová, Miroslav Krobot, Matěj Pěvrátil, Klára Nováková, Libuše Švormová, Petr Lněnička a další...

Premiéra ČR: 19. března 2015

Distribuce ČR: Aerofilms, s.r.o.

Více informací o filmu: www.aerofilms.cz/filmy/261-Pisen-more/

Dabovaný trailer: http://youtu.be/Y1yoxoQK_Bk

Trailer v původním znění s CZ titulky: <http://youtu.be/Jc6uqpfyV6Y>

PRESS KONTAKT:

Aerofilms | Radka Urbancová | radka.urbancova@aerofilms.cz | +420 774 483 165

Fotografie v tiskové kvalitě a další materiály ke stažení najdete na úložném systému aero.capsa.cz (přístupové údaje na vyžádání).

SYNOPSIS FILMU

V bájně krajině starých Keltů žije na osamělém majáku otec s dcerou a synem. Život celé rodiny se obrátí vzhůru nohama ve chvíli, kdy se ukáže, že malá dcerka je poslední z tuleních víl. Jedině ona totiž může písni moře zachránit všechny pohádkové bytosti, které proměnila v kámen čarodějnice Macha. Po vysoce ceněné animované pohádce Brendan a tajemství Kellsu (nominace na Oscara) přichází irský režisér Tomm Moore s dalším kouzelným příběhem v celovečerním filmu. Nádherně animovaný svět keltských mýtů a silné vyprávění o síle mateřské a sourozenecké lásky vynesl mladému režisérovi nejen srovnání s největšími mistry animovaného filmu, ale také už druhou nominaci na Oscara.

PROČ TENTO FILM?

„Nestává se často, že Aerofilms distribuuje dětský film. Za celou bezmála desetiletou historii se to vyjma Faunova labyrintu, který není zdaleka typickým dětským filmem, ještě nestalo. Ne že bychom se po dětských filmech snad vůbec neohlíželi. Prostě jsme nenašli žádné výrazné počiny, které by nás lákaly, abychom je přivezli do České republiky jako protiváhu mainstreamovým dětským blockbusterům. Až jsme viděli Píseň moře. Tento silně emotivní zázrak s mimořádným příběhem nás okouzli. Okouzli nás natolik, že jsme se rozhodli ho zpřístupnit nejen našim ‚běžným‘ divákům, ale i těm nejmenším. Zadalí jsme výrobu dabingu. Dokonce jsme oslovili držitelku Oscara Markétu Irglovou, aby přezpívala do češtiny titulní píseň. Zkrátka kvůli našemu prvnímu dětskému filmu děláme neskutečné věci. Tak moc mu věříme.“

Jiří Šebesta, Aerofilms

OHLASY V ZAHRANIČNÍCH MÉDIÍCH

„To sdělení je nádherné, navíc podané od srdce a s úžasnou vizuální vznešeností. Na den, kdy se rozhodnete zajít na tenhle film, nikdy nezapomenete.“

LA Times (Kenneth Turan)

„Magické! Vizuálně pohlcující!“

The Wrap

„O Tommu Moorovi budeme brzy mluvit se stejnou úctou a obdivem jako teď mluvíme o Miyazakim. Toto je jeden z nejkrásnějších animovaných filmů, které kdy byly natočeny.“

IndieWIRE

„Osvěžující, necynický, překrásný příběh.“

The Film Experience

„Jedinečný, intenzivní zážitek.“

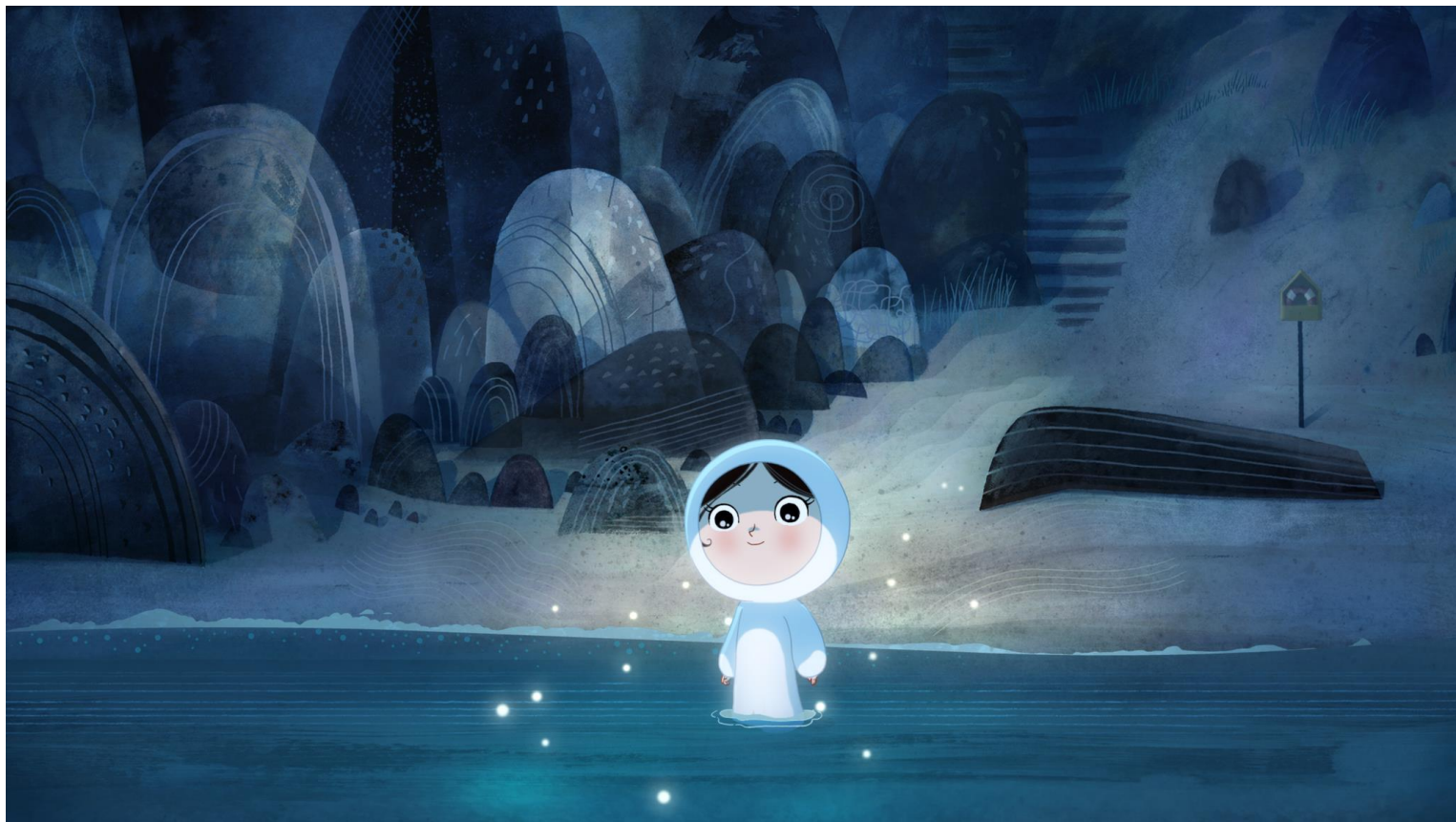
Variety

O REŽISÉROVI

TOMM MOORE

Tomm Moore se narodil v Newry v Severním Irsku a vystudoval animaci na dublinské Ballyfermot College. Je spoluzakladatelem animátorského studia Cartoon Saloon a napsal, produkoval, animoval a režíroval řadu krátkých filmů a reklam. Jako režisér a animátor je podepsán pod celovečerním filmem *Brendan a tajemství Kellsu* (*Brendan and the Secret of Kells*), který byl nominován na Oscara v kategorii Nejlepší celovečerní animovaný film. *Píseň moře* je jeho druhým celovečerním snímkem a kromě něj režíroval také jednu z kapitol animovaného filmu *Kahlil Gibran's The Prophet*.

FOLKLÓR VE FILMU *PÍSEŇ MOŘE*

Píseň moře je původní smyšlený příběh, v němž se objevují bytosti a postavy z irského folklóru, které by mezinárodnímu publiku nemusely být známé.

Tzv. *selkie* je v irské mytologii tuleň, který na sebe dovede vzít lidskou podobu. Příběhy, v nichž se objevuje *selkie*, byly často alegoriemi smutku nad ztrátou někoho blízkého, kdo zahynul na moři. Mac Lir (nebo Manannán Mac Lir) je v irské mytologii bůh moře. Ve filmu *Píseň moře* vypráví Ben své sestře příběhy o Mac Lirových dobrodružstvích a smutná Mac Lirova tvář je otištěna do skály na úbočí ostrova nedaleko jejich domova. Mytologie a vyprávění příběhů jsou ústředním tématem filmu.

„*Seanacháí* je irské označení pro lidového vypravěče,“ vysvětluje režisér Tomm Moore. „Je to člověk, který se příběhy učí od předchozích generací a předává je generaci následující. Tato tradice v Irsku postupně vymírá, stejně jako všude na světě.“

„Jedním ze *seanacháí*, které jsem v dětství poslouchal v irské televizi, je Eddie Lenihan, který v téhle tradici pokračuje dodnes. Často si do svých příběhů půjčuje postavy z jiných pověstí anebo si staré příběhy upravuje a převléká do moderního kabátu. Když jsem se ho na to ptal, řekl mi velice zajímavou věc, totiž že příběhy zahynou, pokud se stanou příliš kanonickými, zkosnatělými a posvátnými. Že nám patří stejnou měrou jako předchozím generacím a že máme právo uzpůsobit je potřebám současného publika, abychom je udrželi naživu.“

„V *Písni moře* jsme si tedy vypůjčili prvky irského folklóru, jako jsou *selkie*, bůh moře Mac Lir a dokonce i postava Velkého Seanacháí, a utkali z nich zbrusu nové vyprávění zasazené do nového prostředí, založené na naší vlastní interpretaci těchto příběhů. Mým přáním je, abychom některé z diváků inspirovali k tomu, že se po těchto starých příbězích začnou pít a ve vlastní úpravě je předávat dalším generacím, přičemž ve svém převyprávění pokud možno zachovají jejich jádro.“

ROZHOVOR S TOMMEM MOOREM

***Píseň moře* klade podobný důraz na irské motivy a irský folklór jako váš první film *Brendan a tajemství Kellsu*. Považujete ji za jeho pokračování?**

Píseň moře se zrodila z nápadů, které jsem měl, když jsem pracoval na filmu *Brendan a tajemství Kellsu*, a umělecký tým, s nímž jsem spolupracoval na jejím vzniku, měl v podstatě stejné složení jako u mého předchozího filmu, takže je to v mnoha ohledech spíše navázání v podobném duchu než skutečné pokračování nebo něco podobného. Film má podobnou atmosféru, vzhledem k tomu, že styl ilustrací naší 2D animace působí opět jako ruční práce a hudba je opět z dílny skladatele Bruna Coulaise a kapely Kíla. Příběh je opět založený na irském folklóru a pověstech, ale tentokrát jsem se chtěl zaměřit na mladší publikum a snažil jsem se natočit mnohem osobnější film založený na mých vzpomínkách na dětství v Irsku 80. let.

V případě *Písně moře* jsem opravdu dělal všechno pro to, abych natočil film, který osloví co nejširší publikum. Nepochybuju, že dospělí a teenageři si užijí jeho vizuální stránku, hudbu i příběh, ale chtěl jsem natočit film jako *Knihy džunglí* nebo *Můj soused Totoro*, který si užijí i mladší diváci a budou se k němu moci znovu a znovu vracet s tím, jak porostou.

Co vás inspirovalo k napsání příběhu *Písně moře*?

Těsně předtím, než jsem začal točit *Brendana a tajemství Kellsu*, jsem odjel na dovolenou na západní pobřeží Irska se svou ženou a synem Benem, kterému v té době bylo 10 let. Kreslili jsme si na pláži nedaleko městečka Dingle, kde jsme měli pronajatý domek, když vtom se nám naskytla dost znepokojující podívaná... na pláži ležely hnijící mrtvolky tuleňů. Zeptali jsme se na to dámy, od níž jsme měli pronajatý domek, a ona nám vysvětlila, že místní rybáři začali zabíjet tuleně z frustrace nad tím, jak z moře mizejí ryby. Je samozřejmě šílené, že z toho viní tuleně, když za to ve skutečnosti můžeme my lidé a nadměrný rybolov.

Řekla nám, že něco podobného by před lety bylo nemyslitelné, jelikož lidé tehdy všeobecně věřili v nadpřirozeno a tuleni byli vnímáni jako tajemné bytosti, kterým člověk nesmí ublížit, jinak ho bude pronásledovat neštěstí. Řada rybářů tehdy věřila, že v tuleních se ukrývají duše lidí, kteří zahynuli na moři, ba dokonce že to jsou tzv. „selkies“, tedy lidé, kteří se dokáží z tuleně proměnit v lidskou bytost. Když jsem byl mladší, slýchal jsem řadu příběhů o *selkies*, a jak dovolená pokračovala, postupně jsem si je začal vybavovat.

Když jsem se vrátil domů, tohle všechno jsem probíral s vedoucím výpravy *Brendana a tajemství Kellsu* Rossem Stewartem. Půjčil mi knihu s názvem *Mořští lidé*, v níž jsou posbírány staré irské a skotské pověsti o Tuleních lidech.

Začal jsem uvažovat nad tím, že když přijdeme o svůj folklór, přicházíme o mnohem víc než jen o příběhy – ztrácíme tím také úctu k rovnováze mezi přírodou a starými tradicemi. A tak jsem začal přemýšlet, kdy tyhle staré pověry vlastně začaly vymírat. Napadlo mě, že to bylo nejspíš v době, kdy mi bylo tolik, jako mému synovi, tedy 10 let, a právě tehdy se mi v hlavě začal rodit příběh tohoto filmu – spřádal jsem dohromady rozličné nápady a inspirace z oné cesty na západní pobřeží se svou nostalgií po Irsku před obdobím tzv. „irského hospodářského zázraku“.

Zdá se, že v jádru vaší práce vždy stojí národní témata. Jak to?

Podle mě je to právě onen jedinečný pohled, který můžu do animovaného média vnést. Nevylučuju, že jednou natočím komedii odehrávající se ve vesmíru nebo něco podobného, ale prozatím zkoumám kulturu, v níž jsem vyrůstal, a snažím se zprostředkovat nikoliv pouze irským dětem, nýbrž dětem z celého světa nahlédnutí do našich příběhů a pověstí a nabídnout jim alternativu k americkým animovaným filmům, které našim filmovým plátnům momentálně dominují.

Odjakživa mě fascinují filmy jako ty z dílny Hajao Miyazakiho, které divákovi umožňují nahlédnout do neznámé kultury a zároveň zprostředkovávají univerzální témata. Doufám, že mým filmům *Píseň moře* a *Brendan a tajemství Kellsu* se daří něco podobného.

Jak se stalo, že se do projektu zapojil scénárista William Collins?

Původně jsem chtěl příběh napsat v podobě komiksu a vytvořit ho úplně sám, jakožto jakýsi protipól složitého procesu spolupráce při výrobě animovaného celovečerního filmu. Ale velice rychle jsem si uvědomil, že hudba a pohyb jsou pro tenhle příběh až příliš důležité a že se pro něj více hodí formát celovečerního filmu.

Dostali jsme grant na vývoj od Irské filmové rady a tamější vedení mi doporučilo, abych spolupracoval se scénáristou, který mi pomůže dát příběhu filmovou strukturu.

Doporučili mi řadu vynikajících irských scénáristů, ale žádný z nich se na to tak úplně nehodil, až mi jednoho dne zničehonic přišel email od Willa Collinse, a to zrovna v době, kdy jsme pracovali na koncepčním traileru. Psal, že právě dokončil scénář k jednomu hranému filmu, který už se začal točit, a ten film byl o dětech putujících na druhý konec Irska o halloweenské noci roku 1987 – což byl přesně den, kdy se odehrává i můj film! Taký napsal, že jeho nejoblíbenějším filmem je *Můj soused Totoro* a že odjakživa toužil pracovat na animovaných filmech.

Přečetl jsem si scénář jeho prvního filmu, a jelikož jsme skoro stejně staří, rezonovalo to se spoustou mých vlastních vzpomínek na Irsko oné doby. Moje žena vtipkovala, že se Will musel probírat našimi odpadky, vzhledem k tomu, že se zdál být naprosto dokonalým kandidátem a přesně věděl, které věci zmínit, aby na mě zapůsobil!

Byla to skvělá spolupráce; scénář jsme společně přepracovávali a přepisovali čtyři roky, v mezerách mezi jinými projekty, a své původní nápady jsme cizelovali do co nejjednodušší a nejvybroušenější struktury. Často jsem naše nápady překresloval do podoby miniaturních storyboardů a Will na základě našich setkání psal stále nové a nové verze scénáře, jak se příběh neustále vyvíjel.

Spolupracovali jste s Adriem Merigeauem, který dělal vedoucího výpravy. Jaká byla jeho úloha při vzniku filmu?

Vedoucí výpravy Adrien Merigeau byl jedním z mých nejbližších spolupracovníků. Je původem Francouz, ale už dlouhá léta žije v Irsku a pracoval se mnou už na *Brendanovi a tajemství Kellsu*.

Čtyři nebo pět let jsme úzce spolupracovali na vytváření stylu a vizuální stránky filmu, takže se pak při výrobě staral o náš podpůrný tým a taky mi pomáhal při spolupráci s animátory v Belgii, kteří nám dělali kompozici.

Vizuální stránka filmu je prosycena jeho stylem a uměleckým vkusem. Adriemově práci fandím už léta a velkou inspirací mi byl jeho režisérský styl, když s naším studiem natáčel krátký film nazvaný *Staré tesáky*.

Toužil jsem ve svém filmu využít jeho způsob práce s akvarelem, jeho nadání pro atmosféru a svícení a taky jeho smysl pro design. Během psaní scénáře a práce na storyboardu vytvořil velkou spoustu koncepčních ilustrací a byl se mnou na několika studijních výletech na západě Irska. Díky tomu se mohl vcítit do světa mého filmu, přestože vyrůstal na jihu Francie!

Měl jsem veliké štěstí, že byl ochoten propůjčit mému projektu svůj um a své filmařské nadání na tak dlouhou dobu a s takovým nadšením.

Můžete popsat vizuální vlivy, které se na filmu podepsaly?

Byly podobné jako u filmu *Brendan a tajemství Kellsu*, jehož vizuální styl jsem se svým týmem vytvářel tak dlouho, že se mi stal jakousi druhou přirozeností. V podstatě je možný pouze v rámci 2D animace. Hlavní věcí, kterou jsme se snažili přidat, byl jakýsi pocit neustále se měnícího světla a oblohy a taky sychravá atmosféra, která je pro Irsko typická.

Hodně jsem se díval na obrazy irského krajináře Paula Henryho a taky jsme měli to štěstí, že můj dávný přítel Ross Stewart přispěl velkou spoustou raných koncepčních ilustrací soustředících se zejména na irskou krajinu. Vedoucí výpravy Adrien Merigeau do filmu rovněž vnesl nejen svůj osobní styl, ale také všechny své inspirace ze světa výtvarného umění a v neposlední řadě své zkušenosti s fotografií a ilustrací.

Během vytváření vizuálního stylu filmu jsme zkombinovali naše individuální přístupy a kromě toho přidali také výsledky našeho zkoumání protokeltských kamenorytů. Tyhle piktské rytiny Adrienovi připomínaly moderní umělce, jako jsou Klee, Kandinsky a Jean Michel Basquiat, což jsme také zakomponovali do vizuálního stylu našeho filmu.

Soundtrack je směsicí původních skladeb Bruna Coulaise a tradiční irské hudby v podání kapely Kíla. Můžete nám něco říct k tomuto výběru? Jak probíhala spolupráce Bruna Coulaise a kapely Kíla?

Bruno a Kíla spolupracovali už na filmu *Brendan a tajemství Kellsu* a jak Bruno, tak členové kapely Kíla byli nadšení z toho, že na svou spolupráci můžou navázat a dále ji rozvíjet.

Hudbu jsme od začátku vnímali jako natolik důležitou součást filmu, že jsme se velice brzy začali scházet všichni společně, dokonce ještě než byl dokončen scénář a storyboard. Muzikanti společně zkoumali různá témata, někdy v rámci původních skladeb od Bruna, jindy v jím upravených písních kapely Kíla nebo tradičních irských písních.

Bruno pak natočil demoverzi kompletního soundtracku k našemu story reelu a společně s Colmem Ó' Snodaighem z Kíly a naším týmem tady ve studiu Cartoon Saloon vymýšlel, jak ho správně naroubovat na film a určit klíčové okamžiky, podle nichž se pak bude nahrávat finální podoba soundtracku. Potom nahrál tradiční nástroje plus hudbu francouzského cellisty Jeana Phillipa Audina a vokály Lisy Hanniganové a Lucy O' Connellové tady v Irsku. Později nahrával s orchestrem v Sofii a spolu se Slimem Pezinem a Maximem Le Fevrem to všechno dali dohromady a vznikla finální podoba soundtracku.

Bruno byl velice velkorysý a otevřený připomínkám ze všech stran a Colm a členové kapely Kíla se tentokrát na projektu angažovali mnohem větší měrou už od samého začátku. Byl to pro mě opravdu kouzelný zážitek moci si poslechnout kombinovaný um svých oblíbených muzikantů pracujících společně na jednom projektu.

MARKÉTA IRGLOVÁ V ČESKÉ ZVUKOVÉ VERZI FILMU

Pozvání k účasti na tvorbě české zvukové verze filmu přijala držitelka Oscara, zpěvačka a skladatelka, Markéta Irglová, žijící momentálně na Islandu. Kromě jemného pěveckého projevu, který výborně podtrhuje vyznění filmu, rozhodla také Markétina úzká vazba na Irsko a jeho kulturu.

„Skladba z filmu Píseň moře se mi stejně jako film celý moc líbí. Je v ní poezie a příroda a láska a moře a mýty, vše, co mám sama ráda. A Irsko, samozřejmě. Taky se znám dobře s Lisou Hannigan, která píseň nazpívala v originále, takže to tak nějak všechno funguje pro mě dohromady. Filmová hudba, nejen písničky, ale i scénická, je navíc oblast, která mě profesně láká asi nejvíce - to propojení hudby s obrazem. Ostatně, díky filmu si lidé mojí a Glenovy hudby (pozn.: Glenu Hansarda) všimli v takovém měřítku,“ vysvětluje Markéta Irglová, proč na nabídku spolupráce na české zvukové verzi filmu kývla.

K uším českých fanoušků česká verze keltské písně moře doputuje z islandského studia Markéty Irglové koncem února 2015.